

LA CARRETERA I L'EXCURSIONISME

PER JOSEP M.ª PUCHADES

SI s'ou fervents admiradors de la Natura i us plau contemplar la seva salvatge bellesa, i resteu embadalits i extasiats davant de les innumbrables meravelles que a cada pas ens mostra; si voleu ben conèixer la terra en la qual heu nascut i que ens dona el pa de cada dia; si, cansats de la monòtona i avorrida vida ciutadana, desitgeu esbargir el vostre esperit fatigat i voleu respirar l'aire pur de la muntanya, segurament que més d'una vegada haureu estat temptats de fer qualche excursió. I si, per sort vostra, l'heu feta, la meravella de tot ço que haureu contemplat se us haurà quedat fixada en la vostra pensa, i tan bon punt arribats a la vostra llar ja haureu enyorat aquells deliciosos paisatges d'abruptes serralades i gemades valls, d'engorjats feréstecs i immenses bosquíries que haureu deixat a desgrat vostre i que tan bones impressions us hauran donat, i amb fruïció haureu esperat la pròxima sortida.

Si després heu donat esplai a aquest desig, en les vostres caminades us haureu impregnat de l'esperit que caracteritza l'excursionisme, l'esport més culte i sà de tots. I segurament que el vostre caràcter s'haurà també modificat, i haureu anat aprenent coses i més coses que no sabieu ni tan sols que existissin. El vostre cos haurà adquirit aquella robusta complexió del muntanyenc, i us haureu sentit animats i encoratjats per a fer el què fins aleshores haurieu cregut impossible. I la pell se us haurà tornat colrada pel sol; i us haureu sentit més forts que mai.

Haureu entrat, doncs, en una nova fase de profitosa activitat. Quí sap si encara haureu estat més decidits; potser haureu volgut explorar el bosc mai petjat o la gruta esfereïdora, o bé escalat cims quasi innaccessibles i atravesat gorjes i barrancades imponents, desitjant sempre gaudir d'impressions encara més fortes...

Però bé; ara permeteu-me una pregunta: de les excursions que heu fet, no us en ha sortit mai cap al revés del què creïeu? No us heu vist contrariats

seriosament en algunes de les vostres sortides?... Jo gosó afirmar que sí; que alguna vegada també haureu vist decandir el vostre esperit excursionista. Quí sap si haurà estat la pluja impertinent i molestosa; potser la boira baixa us haurà fet córrer hores i hores desorientats, o una equivocació de camí us haurà portat allà on menys us creïeu...

Passant, però, a l'aspecte que ara ens interessa, els que practiquem, més o menys, aquest esport, som sens dubte els que coneixem millor els avantatges que ens ofereix la carretera, superiors als inconvenients que té. Quantes voltes, molestats perquè no trobem el petit corriol, la drecera estalviadora o el camí, ens hem vist obligats a seguir la pesada i monòtona ruta, més marejats a cada pas pel soroll eixordador dels motors i la pols que aixequen els carruatges!

Però els que ens en hem vist de totes; que hem passat llargues estones perduts en mig d'un bosc sense saber-ne la sortida, com tancats, per gosadia nostra, en un laberinte; quan des de dalt d'un cim, del qual no sabem per on baixar, albirem als nostres peus la blanca i tortuosa ruta; quan l'hem atalaiada de l'altra banda d'un barranc o de dalt d'un cim inaccessible, o bé ens en hem trobat separats pel riu impetuós i infranquejable; quan això ens ha esdevingut, amb quin dalit hem desitjat retrobar-la, com a bona companya nostra, i que n'hem fet d'esforços per a poder-la tornar a petjar!

I quan, vençudes les entorpidores dificultats de la nostra marxa accidentada, hem posat el peu damunt el seu sol, mil voltes aplanat i humil·liat, oblidant la monotonia que ens l'havia fet antipàtica, hem exclamat amb tota convicció, joiosos i agraïts:

—O, benhaurada carretera! Tu ets l'estela lluminosa que duus sempre a port segur. Vorejant perills tothora, travesses els poblats i els deserts, i ets sempre el nord i guia del caminant. Ets, també el lligam ideal que vols agermanar els cors dels homes i fas que es coneguiu sempre més i més, perquè s'estimin més!